Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
MACIEJ SZPUNAR
esitatud 2. märtsil 2017[1]

Kohtuasi C-552/15

Euroopa Komisjon
versus

Iirimaa

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Teenuste osutamise vabadus – Mootorsõidukid – Ühes liikmesriigis elava isiku poolt mootorsõiduki rentimine või liisimine pakkujalt, kes asub mõnes teises liikmesriigis – Registreerimismaks – Registreerimise ajal maksu osaline tasumine – Maksutagastuse põhimõtted – Proportsionaalsus

Sissejuhatus

1. Mootorsõidukite registreerimismaksu küsimust ei ole liidu õiguses ühtlustatud. Põhimõtteliselt on liikmesriikidel õigus sellist maksustamist oma siseriiklikus õiguses vabalt kujundada. Seda ei saa aga teha vastuolus liidu õiguse üldpõhimõtetega, sealhulgas eelkõige ühtse turu vabadustega. Käesolevas kohtuasjas käsitletakse küsimust, kui kaugele ulatub liikmesriikide tegutsemisruum selles valdkonnas.

2. Iirimaa, keda Euroopa Komisjon palus viia oma registreerimismaksu süsteem mootorsõidukite rentimise ja liisimise osas vastavusse teenuste osutamise vabaduse nõuetega, tegi vastavad muudatused oma siseriiklikus õiguses. Komisjon on siiski seisukohal, et ajutise kasutamise eesmärgil teistest liikmesriikidest Iirimaale toodud mootorsõidukite osas ei ole Iirimaa õiguses tehtud kohandused piisavad ning see õigus säilib vastuolus teenuste osutamise vabadusega. Kuna Iirimaa on vastupidisel seisukohal, peab vaidluse lahendama Euroopa Kohus.

Iirimaa õiguslik raamistik

3. Finance Act 1992 (1992. aasta riigieelarveliste maksumuudatuste seadus) artikli 131 lõige 4 keelab Iirimaa territooriumil kasutada Iirimaal registreerimata mootorsõidukeid, välja arvatud erinormides sätestatud erandjuhtudel.[2] Registreerimiskohustus tuleb täita ühe kuu jooksul alates päevast, mil mootorsõiduk Iirimaa territooriumil kasutusse võeti.

4. Selle seaduse artikli 132 lõige 1 kehtestab konkreetsemalt Finance Act 2012 (2012. aasta riigieelarveliste maksumuudatuste seadus) artikli 83 lõike 1 punktist d tulenevas redaktsioonis sõidukite aktsiisi, mida nimetatakse registreerimismaksuks. Maksukohustus registreerimismaksu näol tekib mootorsõiduki registreerimise hetkel. Maksu määr arvutatakse protsendimäärana mootorsõiduki

1 Algkeel: poola.

2 Need erandid puudutavad eelkõige mootorsõidukeid, mille on ajutiselt Iirimaa territooriumile toonud isik, kellel ei ole Iirimaal elukohta, või isik, kes tegutseb kutsealaselt mõnes teises liikmesriigis.

turuväärtusest registreerimise hetkel, võttes arvesse süsinikdioksiidi heite taset. Suurema heitkogusega mootorsõidukite puhul võib maksusumma ulatuda kuni 36%-ni turuväärtusest. Registreerimisele eelneb auto hindamine tehnoülevaatuspunktis. Hindamine aitab muu hulgas kindlaks teha sõiduki turuväärtuse.

5. Registreerimiskohustus ja registreerimismaksu tasumine hõlmavad ka mootorsõidukeid, mis on renditud või liisitud lepingu alusel, mille Iirimaa territooriumil elukohta omav isik on sõlminud teiste liikmesriikide teenusepakkujatega.

6. 1992. aasta maksuseaduse artikkel 135 D, mis on kehtestatud 2012. aasta maksuseaduse artikli 83 lõike 1 punktiga j ja mis jõustus 8. aprillil 2013, näeb mootorsõiduki Iirimaa territooriumilt väljaviimise ja registrist kustutamise korral ette registreerimismaksu osalise tagasimaksmise. Tagasimakse määr arvutatakse mootorsõiduki turuväärtuse alusel väljaviimise hetkel. Selle väärtuse määramine nõuab täiendavat tehnoülevaatust, mis tuleb läbi viia kuni üks kuu enne väljaviimise kuupäeva. Tagasimaksest arvatakse maha halduskulud kindlaksmääratud summas 500 eurot.

7. Alates 1. jaanuarist 2016 makstakse hüvitis välja koos intressiga, mis arvutatakse 1992. aasta maksuseaduse artikli 135 D rakendusmääruse kohaselt. Alates 1. jaanuarist 2016 vähendati Finance Act 2015 (2015. aasta riigieelarveliste maksumuudatuste seadus) artikli 49 alusel ka halduskuludena mahaarvamist 100 euroni.

Kohtuasja käik, poolte väited ja argumendid

Menetluse käik

8. Aastatel 2003 ja 2006 palus komisjon Iirimaalt selgitusi selles liikmesriigis kehtiva registreerimismaksu kooskõla kohta teenuste osutamise vabadusega, võttes arvesse Euroopa Kohtu kohtuotsuseid Cura Anlagen[3] ja komisjon *vs.* Taani[4]. Pärast konsultatiivset kohtumist ja kordustaotlust selgituste saamiseks 2010. aastal saatis komisjon 27. jaanuaril 2011 Iirimaale märgukirja, milles teatas, et kuna Iirimaa on kohustanud Iirimaal elukohta omavaid isikuid, kes impordivad mootorsõidukeid ajutiselt selle liikmesriigi territooriumile, tasuma nendelt mootorsõidukitelt registreerimismaksu täies mahus ilma selle vähendamise või tagasimaksmise võimaluseta, siis ei ole Iirimaa täitnud kohustusi, mis tulenevad ELTL artiklitest 56–62. Kuna Iirimaa vastus komisjoni ei rahuldanud, saatis viimane 28. oktoobril 2011 Iirimaale põhjendatud arvamuse, esitades sisuliselt samu etteheiteid.

9. Neist meetmetest ajendatuna nägi Iirimaa ette võimaluse maksta registreerimismaks osaliselt tagasi, kui mootorsõiduk Iirimaa territooriumilt välja viiakse. Tagasimaksmise süsteem jõustus 8. aprillil 2013.

10. Komisjon saatis 10. juulil 2014 Iirimaale täiendava märgukirja ja 26. veebruaril 2015 täiendava põhjendatud arvamuse. Nendes kirjades teatas komisjon, et tema arvates on Iirimaal kehtiv registreerimismaksu kogumise süsteem endiselt vastuolus teenuste osutamise vabadusega, kuna maksu täies mahus tasumist nõutakse isikutelt, kes impordivad mootorsõidukeid Iirimaa territooriumile ajutiselt, eelnevalt kindlaks määratud perioodiks, mis võimaldab neil üksnes osa makstud summast hiljem sisse nõuda. See ei ole komisjoni arvates Euroopa Kohtu kohtuotsust VAV Autovermietung[5]

3 Kohtuotsus, 21.3.2002 (C-451/99, EU:C:2002:195).

4 Kohtuotsus, 15.9.2005 (C-464/02, EU:C:2005:546).

5 Kohtuotsus, 29.9.2010 (C-91/10, ei avaldata, EU:C:2010:558).

silmas pidades lubatud. Lisaks märkis komisjon, et Iirimaa õigusnormid ei näe ette registreerimismaksu tagasimakstavalt osalt intressi maksmist, aga samas näevad ette tagastatavalt summalt suure mahaarvamise halduskuludena. Komisjon kutsus Iirimaad üles võtma arvamuse järgimiseks vajalikke meetmeid kahe kuu jooksul arvamuse kättesaamisest.

11. Iirimaa vastas põhjendatud arvamusele 27. aprilli 2015. aasta kirjaga. Kirjas väitis ta, et tema arvates on registreerimismaksu kogumise süsteem nüüd põhimõtteliselt kooskõlas EL õigusega. Ta märkis siiski, et mootorsõiduki väljaviimisel makstakse selle maksu tagastatavalt osalt intressi ning et halduskuludena mahaarvamist vähendatakse 100 euro suuruse summani.

12. Kuna komisjon leidis, et Iirimaa ei ole ettenähtud tähtajaks põhjendatud arvamust järginud,[6] esitas ta 26. oktoobril 2015 käesoleva hagi. Iirimaa esitas kostja vastuse 8. jaanuaril 2016. Pooled esitasid repliigi ja vasturepliigi vastavalt 18. veebruaril 2016 ja 31. märtsil 2016. Iirimaa palus 14. aprilli 2016. aasta kirjas kohtuasi läbi vaadata suurkojas. Istung toimus 22. novembril 2016.

Poolte väited ja argumendid

13. Komisjon heidab Iirimaale ette, et see rikkus ELTL artiklist 56 tulenevaid kohustusi, nõudes registreerimismaksu täies mahus tasumist Iirimaal elukohta omavatelt isikutelt, kes impordivad sellesse liikmesriiki teises liikmesriigis renditud või liisitud mootorsõidukeid, võtmata arvesse mootorsõiduki ajutiseks kasutamiseks planeeritud ajavahemikku Iirimaa territooriumil, olukorras, kus neid sõidukeid ei kavatseta ei tegelikult ega alaliselt sellel territooriumil kasutada, ning kehtestades selle maksu tagasimaksmisele tingimused, mis lähevad kaugemale sellest, mis on tingimata vajalik ja proportsionaalne.

14. Komisjoni arvates tähendab Iirimaal kehtiv registreerimismaksu kogumise süsteem seda, et teises liikmesriigis mootorsõiduki rentimine või liisimine selle ajutiseks kasutamiseks Iirimaal on oluliselt vähem soodne kui mootorsõiduki rentimine või liisimine Iirimaal. Järelikult kujutab Iirimaa regulatsioon endast piirangut mootorsõidukite rentimis- või liisimisteenuse osutamise vabadusele ning seega rikub ELTL artiklit 56.

15. Mis puudutab registreerimismaksu kogumist täies mahus, olenemata sellest, kas mootorsõiduk on registreeritud Iirimaal kas alaliselt või ajutiseks kasutamiseks, siis väidab komisjon, et Euroopa Kohtu praktikat[7] silmas pidades ei ole niisugune regulatsioon lubatav. Komisjon leiab, et kuigi mootorsõiduki väljaviimisel võib maksu osalise tagasimaksmise süsteem olla piisav mootorsõidukite puhul, mille kasutamisaeg Iirimaa territooriumil ei ole nende importimise hetkel teada, siis olukorras, kus mootorsõiduk imporditakse eelnevalt kindlaks määratud ajavahemikuks, eeskätt rendi- või liisingulepingu alusel, on maksu kogumine täies mahus, võtmata arvesse seda tegurit, ebaproportsionaalne. Niisugune süsteem kohaldab mootorsõiduki ajutise impordi suhtes sama maksukohustust kui määramata ajaks impordi suhtes.

16. Lisaks ei saa mootorsõidukeid ajutiselt Iirimaa territooriumile importivad isikud intressi näol hüvitist selle ajavahemiku eest, mil nad jäeti ebaseaduslikult ilma alusetult makstud registreerimismaksu summast, kuna Iirimaa õigusnormid ei näe ette selle summa tagasimaksmist koos intressiga. Pealegi arvatakse sellest tagasimakstavast summast halduskuludena maha 500 eurot, mis on märkimisväärselt suur ja ebaproportsionaalne summa.

6 Meeldetuletuseks, et sätted registreerimismaksu tagasimaksmise ning intressi ja halduskulude vähendamise kohta jõustusid alles 1. jaanuaril 2016.

7 Kohtumäärus, 29.9.2010, VAV-Autovermietung (C-91/10, ei avaldata, EU:C:2010:558, resolutsioon).

Iirimaa argumendid

17. Esiteks väidab Iirimaa, et komisjon muutis kohtueelse menetluse käigus oma seisukohta. Kuigi algul näis ta mootorsõiduki Iirimaalt eksportimise ja registrist mahavõtmise korral maksu osalist tagasimaksmist heaks kiitvat, muutis ta seejärel oma arvamust ning nüüd ei luba üldse eelnevalt kindlaks määratud ajaks imporditavatelt mootorsõidukitelt täies mahus registreerimismaksu koguda. Selles osas viitab komisjon Euroopa Kohtu kohtumäärusele VAV Autovermietung, kuid Iirimaa rõhutab, et see kohtumäärus kuulutati välja veel enne komisjoni esimest märgukirja jaanuaris 2011. Iirimaa arvates rikub komisjoni niisugune seisukoha muutmine EL lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõtet, hea halduse põhimõtet ning Iirimaa kaitseõigusi.

18. Järgmiseks väidab Iirimaa, et komisjoni hagi on enneaegne, kuna selle esitamise ajal oli komisjon teadlik, et 1. jaanuaril 2016 jõustuvad seadusemuudatused, mis võimaldavad tagastatud maksusummadelt maksta intressi ja vähendavad halduskuludena mahaarvatavat summat 100 eurole. Iirimaa arvates ei saanud need muudatused jõustuda varem, kuna maksuseadusi muudetakse kord aastas, alati 1. jaanuaril.

19. Lõpetuseks väidab Iirimaa, et komisjoni seisukoht on ebaselge, kuna ei ole teada, kas see hõlmab ühte üldist või kahte või kolme eraldi etteheidet, ning kas erinevad komisjoni poolt kahtluse alla seatud Iirimaa õigusnormid kujutavad endast piirangut teenuste osutamise vabadusele, sest need esinevad koos, või on neist igaühe puhul eraldi tegemist niisuguse piiranguga.

20. Sisuliselt väidab Iirimaa, et tema registreerimismaksu puudutavad õigusnormid on liidu õigusega täielikult kooskõlas. Nimelt on mootorsõiduki registreerimisel registreerimismaksu täies mahus sissenõudmise ning mootorsõiduki riigist välja viimisel ja registrist kustutamisel selle maksu võimaliku osalise tagasimaksmise süsteem tema arvates Euroopa Kohtu praktikat silmas pidades lubatav ega kujuta endast piirangut mootorsõiduki rentimis- või liisimisteenuse osutamise vabadusele.

21. Iirimaa arvates tehti kohtumäärus VAV Autovermietung konkreetset Madalmaade õiguslikku olukorda silmas pidades, kus maksusumma sõltus selle liikmesriigi territooriumil mootorsõiduki kasutamise ajast. Iirimaa süsteemis arvutatakse registreerimismaksu suurus aga selle põhjal, kui suur on auto väärtus registreerimise hetkel, ning samadel alustel arvutatakse tagasimakse suurus mootorsõiduki eksportimise hetkel. Mootorsõiduki väärtus ei sõltu mitte üksnes selle vanusest, vaid ka teistest teguritest, eeskätt läbisõidust, ning seetõttu ei saa seda eelnevalt kindlaks määrata. Iirimaa süsteem võimaldab seega maksusumma kindlaks määrata mootorsõiduki Iirimaa territooriumil tegeliku kasutamise intensiivsuse alusel, mida ei võimalda süsteem, kus maksu suurus sõltub üksnes ajast, mille jooksul mootorsõidukit asjaomase riigi territooriumil kasutati.

22. Registreerimismaksu kogumise süsteemi muutmine komisjoni pakutud viisil tooks kaasa tõsised halduprobleemid ja eeldaks tingimata muudatusi tagasimakstava summa arvutusmeetodis ning seega sisuliselt maksubaasi muutmist. See tähendaks aga põhjendamatut sekkumist liikmesriigi vabadusse määrata oma riigis kindlaks mootorsõidukite maksustamise süsteem.

23. Pealegi ei ole kunagi kindlalt ette teada, millise aja jooksul mootorsõidukit Iirimaa territooriumil kasutatakse, kuna rendilepingut saab lõpetada, pikendada või muul moel muuta, ja mootorsõiduk võib olla ka pärast maksustamisperioodi jätkuvalt Iirimaal registrisse kantud ja selle territooriumil kasutuses. Siiski tooks mis tahes täiendava makse süsteem kaasa just samad probleemid kui praegu kehtiv tagasimaksmise süsteem auto eksportimisel.

24. Mis puudutab etteheiteid seoses sellega, et hüvitatud maksuosalt ei tasuta intressi ning et halduskuludena arvestatakse maha liiga suur summa, siis märgib Iirimaa, et need probleemid lahendati 1. jaanuaril 2016 jõustunud seadusemuudatustega.

Analüüs

25. Oma hagiavalduses tõstatab komisjon sisuliselt kolm probleemi: Iirimaa territooriumil eelnevalt kindlaks määratud ajavahemikul kasutatavatelt mootorsõidukitelt registreerimismaksu sissenõudmine täies mahus, mootorsõiduki riigist väljaviimise ja registrist kustutamise korral tagasimakstavalt maksuosalt intressi mittemaksmine, ja sellisel juhul halduskuludena 500 euro suuruse summa mahaarvamine. Neid probleeme, millest esimene on muidugi kõige olulisem, tuleb analüüsida järjest. Eelnevalt tuleb siiski käsitleda Iirimaa vastuväiteid menetluse kohta.

Iirimaa esitatud menetluslikud vastuväited

26. Iirimaa väidab, et komisjon muutis menetluse käigus oma seisukohta; et komisjoni etteheited on oma olemuselt ebaselged ning et Euroopa Kohtusse esitati hagi enneaegselt.

27. Kõigepealt sooviksin juhtida tähelepanu sellele, et isegi kui Iirimaa otseselt ei esita hagi vastuvõetamatuse vastuväidet, siis minu arvates ei ole võimalik komisjoni poolel tuvastada ühtegi viga, mis niisugust väidet õigustaks. Hagis sisalduvad etteheited vastavad neile, mille komisjon esitas 2014. aasta juuli täiendavas märgukirjas ja 2015. aasta veebruari täiendavas põhjendatud arvamuses. Oma hagis komisjon seega ei laiendanud ega muutnud etteheiteid võrreldes kohtueelses menetluses esitatutega.

28. Seda hinnangut ei mõjuta asjaolu, et formaalses mõttes sõnastas komisjon need etteheited varem algatatud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse raames, kus ta esitas väga üldisi etteheiteid. Esialgne menetlus algatati olukorras, kus Iirimaa registreerimismaksu tagasimaksmise süsteem ei näinud Iirimaal ajutiselt kasutatavate mootorsõidukitega seotud maksu suurusele ette mingit liiki piiranguid, ei tagasimaksena ega mingil muul moel. Seega on loogiline, et komisjoni etteheited selles etapis puudutasid üldiselt Iirimaa õigusnormide mittevastavust teenuste osutamise vabaduse nõuetele Euroopa Kohtu praktikat silmas pidades.

29. Liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlus ei lõpe kohe, kui liikmesriik võtab mis tahes meetmeid liidu õiguse järgimiseks. Komisjon peab veel veenduma, et see tegevus viib tegelikult ja tulemuslikult liikmesriigi õigusnormid liidu õigusega kooskõlla. Kui komisjoni arvates ei taga liikmesriigi tegevus täielikku kooskõla liidu õigusega, on tal õigus sõnastada konkreetsemaid etteheiteid veel lahendamata küsimuste suhtes. Minu arvates ei oma asjas tähtsust, et Euroopa Kohtu konkreetne praktika – käesoleval juhul kohtumäärus VAV Autovermietung – oli esimese märgukirja tegemise ajal juba teatavaks tehtud. Euroopa Kohtu praktika on hästi teada nii komisjonile kui ka liikmesriikidele, kes on kohustatud seda täitma, olenemata sellest, kas komisjon neil seda teha palub. Euroopa Kohtu praktika jääb igal juhul vaid liidu õigusnormide – käesoleval juhul aluslepingu sätete – tõlgenduseks, millest tulenevalt ei ole komisjon kuidagi kohustatud esile tooma konkreetseid kohtulahendeid, mida liikmesriik peab täitma. Piisab, kui komisjon viitab asjakohasele liidu õigusnormile ning liikmesriik – kui ta komisjoni etteheitega nõustub – peab viima oma õigusnormid selle normiga kooskõlla, võttes arvesse kogu Euroopa Kohtu praktikat, mis võib olla selles asjas kohaldatav.

30. Seega leian, et käesolevas asjas viidi kohtueelne menetlus läbi nõuetekohaselt ning hagis ei esinenud vigu, mis oleksid võinud kaasa tuua selle vastuvõetamatuse. Samadel põhjustel ma ei leia, et komisjon oleks rikkunud lojaalse koostöö kohustust, hea halduse põhimõtet või Iirimaa kaitseõigusi.

31. Mis puutub väitesse, mille kohaselt hagis sisalduv komisjoni seisukoht on ebaselge, siis piisab, kui märkida, et hagis ilmneb, et põhiline etteheide puudutab nõuet maksta registreerimismaks täies mahus ette, küll aga on intressi mittemaksmine ja alusetult makstud osa tagasimaksmisel mahaarvatav suur summa komisjoni arvates need tegurid, mis tugevdavad selle ettekirjutuse negatiivset mõju vabadusele

osutada mootorsõidukite rentimis- ja liisimisteenust. Eespool toodud kaalutlustel leian ma siiski, et isegi kui maksutagastuse süsteemi käsitada teenuste osutamise vabadusega sisuliselt kooskõlas olevana, võib kumbki tegur kujutada endast sellest vabadusest tulenevate kohustuste rikkumist. Seega tuleb neid uurida eraldi.

32. Lõpetuseks, mis puudutab hagi enneaegse esitamise väidet, siis esmalt tuleb märkida, et formaalses mõttes on komisjonil õigus esitada hagi pärast põhjendatud arvamuses määratud tähtaja lõppemist. Selle tähtaja lõppemise päeval kehtinud olukorrast lähtuvalt hinnatakse, kas liikmesriik on oma kohustused täitnud.[8] Vastasel juhul võiksid liikmesriigid komisjoni hagi esitamist lõputult edasi lükata, teatades aina uutest tähtaegadest põhjendatud arvamuse täitmiseks.

33. Käesoleva kohtuasjaga seoses tasub veel lisada, et kohustus maksta alusetult sisse nõutud maks tagasi koos intressiga ning keeld kehtestada tagasimaksmise eeskirju viisil, mis on vastuolus tõhususe põhimõttega, olid Iirimaale teada ammu enne hagi esitamist käesolevas kohtuasjas. Kuivõrd Iirimaa tunnistas lõpuks eelnimetatud etteheidete põhjendatust, ei takistanud miski teda jõustamast asjaomaseid õigusnorme koos registreerimismaksu osalise tagasimaksmise süsteemi rakendamisega, mis toimus 2013. aastal.

34. Järgmiseks tuleb rõhutada, et liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse peamine eesmärk on sundida liikmesriiki järgima liidu õigust ja mitte teda karistada. Siiski tuleb liidu õigust rikkudes sisse nõutud maksud Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tagasi maksta koos intressiga.[9] Niisuguse tagasimaksmise nõude aluseks võib olla ka rikkumist tuvastav Euroopa Kohtu otsus. Seega on olemas avalik huvi komisjoni esitatava hagi ja Euroopa Kohtu tehtava lahendi suhtes isegi juhul, kui rikkumine heastati enne selle lahendi tegemist.[10]

35. Eeltoodud põhjustel tuleb minu arvates Iirimaa väited ja argumendid komisjoni ebalojaalse ja ebatäpse käitumise kohta põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Väide registreerimismaksu täies mahus sissenõudmise kohta

36. Pidagem meeles, et komisjon kritiseerib Iirimaad, et see piirab mootorsõidukite rentimis- ja liisimisteenuste osutamise vabadust sellega, et niisuguste sõidukite pealt nõutakse registreerimise – mis on kohustuslik kauem kui üks kuu kestva kasutamise puhul – hetkel sisse täies mahus registreerimismaksu (võimalusega, et osa sellest hiljem tagasi makstakse), isegi kui mootorsõiduki kasutamise aeg Iirimaa territooriumil on eelnevalt kindlaks määratud. Niisugune regulatsioon, mis ei tee nõuetekohaselt vahet mootorsõiduki kindlaks ajavahemikuks importimisel ning alalisel importimisel, tähendab, et teiste liikmesriikide teenuseosutajate pakutud mootorsõiduki rentimis- või liisimisteenuse kasutamine on vähem atraktiivne kui kodumaiste ettevõtjate oma. Sellega kaasnevad märkimisväärsed finantskoormus – see tähendab vajadus katta eelnevalt kogu registreerimismaks, kuigi nõutav summa võib tegelikkuses olla palju väiksem – ja halduskoormus, mis seisneb vajaduses viia enne kasutusele võtmist läbi mootorsõiduki tehnoülevaatus, et saaks kindlaks määrata selle turuväärtuse ning sellest tuleneva maksutagastuse summa suuruse.

37. Niisugused maksud nagu Iirimaa registreerimismaks ei ole liidu õiguses ühtlustatud, mistõttu võivad liikmesriigid selles valdkonnas vabalt oma maksupädevust teostada, tingimusel et järgitakse liidu õigust.[11] Liidu õigust silmas pidades on oluline eristada olukorda, kus mootorsõidukit kavatsetakse kasutada või *de facto* kasutatakse alaliselt teatava liikmesriigi territooriumil, olukorrast, kus see

8 Vt eelkõige kohtuotsused, 6.10.2009, komisjon *vs.* Hispaania (C-562/07, EU:C:2009:614, punktid 23 ja 24); 5.2.2015, komisjon *vs.* Belgia (C-317/14, EU:C:2015:63, punkt 34).

9 Kohtuotsus, 30.6.2016, Câmpean (C-200/14, EU:C:2016:494, punkt 37).

10 Vt Euroopa Liidu õigusnormide rikkumise kohta kohtuotsused, 7.2.1973, komisjon *vs.* Itaalia (39/72, EU:C:1973:13, punkt 11); 19.3.1991, komisjon *vs.* Belgia (C-249/88, EU:C:1991:121, punkt 41).

11 Kohtuotsus, 26.4.2012, van Putten (C-578/10–C-580/10, EU:C:2012:246, punkt 37 ja viidatud kohtupraktika).

tingimus ei ole täidetud ning mootorsõidukit kasutatakse selles liikmesriigis ainult ajutiselt. Esimesel juhul võib liikmesriik sisuliselt maksustada mootorsõiduki kasutamise, näiteks registreerimismaksu kaudu. Teisel juhul aga nõuab mootorsõiduki kasutamise maksustamine kui võimalik ühtse turu vabaduste piirang täiendavaid põhjendusi. Maksustamine peab olema üles ehitatud viisil, mis on sellega taotletava eesmärgi suhtes proportsionaalne. [12]

38. Euroopa Kohus on Iirimaa registreerimismaksu taoliste maksudega seoses korduvalt otsustanud, et nende eesmärki on muus kui maksustavas liikmesriigis renditud või liisitud mootorsõidukite puhul võimalik saavutada maksuga, mis on proportsionaalne mootorsõiduki kasutamise kestusega nende territooriumil. [13] Maksu kogumine täies mahus, nagu maksustava liikmesriigi territooriumil alaliselt kasutatavate mootorsõidukite puhul, ei vasta seega proportsionaalsuse põhimõttele ning on vastuolus teenuste osutamise vabadusega, mis käesoleval ajal on sätestatud ELTL artiklis 56. [14]

39. Samuti on Euroopa Kohus otsustanud, et juhul, kui mootorsõiduki rendi- või liisinguleping on sõlmitud tähtajaliselt, siis pelgalt võimalusest, et osa registreerimismaksust makstakse mootorsõiduki liikmesriigi territooriumilt väljumise korral tagasi, ei piisa teenuste osutamise vabaduse tagamiseks, kui alates mootorsõiduki asjaomase liikmesriigi territooriumil ringlusse sisenemisest tekib maksu tasumise kohustus ulatuses, mis ei võta arvesse mootorsõiduki kavandatud kasutamisaega selle riigi territooriumil. [15]

40. Just sellele kohtupraktikale tugineb komisjon käesolevas kohtuasjas, väites et nagu kohtuasjas VAV Autovermietung käsitletud Madalmaade õigusnormid, nii ei vasta ka Iirimaa õigusnormid proportsionaalsuse tingimusele, kuna need nõuavad täies mahus registreerimismaksu tasumist olukorras, kus mootorsõiduki kasutamise aeg Iirimaa territooriumil on ette kindlaks määratud.

41. Kohtumäärus VAV Autovermietung peegeldas konkreetses olukorras varem kehtestatud reegleid. Käesoleva asja põhikohtuasjas nõuti maksukohustuslaselt kahe kuu pikkuse liisingu eest maksu tasumist summas, mis oli peaaegu pool mootorsõiduki hinnakirjajärgsest väärtusest. [16] Neid faktilisi asjaolusid arvesse võttes tunnistas Euroopa Kohus Madalmaades kehtivad mootorsõidukimaksu sissenõudmise reeglid ebaproportsionaalseks. Mina siiski ei leia, et Euroopa Kohtu järeldusi kohtuotsuses VAV Autovermietung ei saaks pidada palju üldisemalt kohaldatavaks.

42. Peale selle, et Iirimaa õigusnormide alusel võib esineda sarnaseid olukordi, [17] võib piiriülestes olukordades maksu sissenõudmine summas, mis ette teadaolevalt võib tasumisele kuuluvat summat märkimisväärselt ületada, hoida teenuse saajaid tagasi piiriüleste teenuste kasutamisest ning teenuseosutajaid nende osutamisest. Lisaks tuleb märkida, et nagu ka komisjon oma kirjalikes seisukohtades märgib, on niisuguse lahenduse korral mootorsõiduki rentimise või liisimise maksustamine samastatud selle soetamise maksustamisega. See vähendab muu hulgas piiriülese rentimis- või liisimisteenuse kasutamise atraktiivsust. Lõpuks hõlmab see ka märkimisväärsete rahaliste vahendite külmutamist, mis on täiendavaks ebamugavuseks eeskätt tegutsevatele ettevõtjatele, kelle jaoks rahalised vahendid, mida nad oma ettevõtlusesse investeerida ei saa, tähendavad tulude kaotust.

12 Vt selle kohta kohtuotsus, 26.4.2012, van Putten (C-578/10–C-580/10, EU:C:2012:246, punktid 46, 47 ja 53 ning viidatud kohtupraktika).

13 Kohtuotsus, 21.3.2002, Cura Anlagen (C-451/99, EU:C:2002:195, punkt 69); kohtumäärused, 27.6.2006, van de Coevering (C-242/05, EU:C:2006:430, punkt 30); 22.5.2008, Ilhan (C-42/08, ei avaldata, EU:C:2008:305, punkt 22); 29.9.2010, VAV-Autovermietung (C-91/10, ei avaldata, EU:C:2010:558, punkt 26).

14 Vt selle kohta kohtuotsus, 21.3.2002, Cura Anlagen (C-451/99, EU:C:2002:195, resolutsiooni viimane taane); kohtumäärus, 29.9.2010, VAV-Autovermietung (C-91/10, ei avaldata, EU:C:2010:558, punkt 21).

15 Kohtumäärus, 29.9.2010, VAV-Autovermietung (C-91/10, ei avaldata, EU:C:2010:558, punktid 26–28 ja resolutsioon).

16 Kohtumäärus, 29.9.2010, VAV-Autovermietung (C-91/10, ei avaldata, EU:C:2010:558, punktid 5, 8 ja 12).

17 Mootorsõiduki registreerimine ja selle eest registreerimismaksu tasumine on kohustuslik juhul, kui mootorsõidukit kasutatakse kauem kui üks kuu ning kõrgeim maksumäär võib siis olla kuni 36% mootorsõiduki väärtusest (vt käesoleva ettepaneku punktid 3 ja 4).

43. Seetõttu ei ole minu arvates kahtlust, et mitte üksnes alusetult makstud maksu tagasi maksmata jätmine, vaid ka kohustus tasuda maks täies mahus, kui mootorsõidukit ei kavatseta kasutada ega ka kasutata maksustavas liikmesriigis alaliselt, piirab mootorsõiduki rentimis- ja liisimisteenuste osutamise vabadust, mis on ELTL artikli 56 alusel keelatud. Seda piirangut võivad õigustada üksnes ülekaalukast avalikust huvist tulenevad kaalutlused, tingimusel et need on eesmärgi suhtes proportsionaalsed.

44. Vastuseks komisjoni etteheitele esitab Iirimaa kohtumäärusele VAV Autovermietung viidates kaks argumenti. Esiteks väidab ta, et viidatud Madalmaade õigusnormid nägid ette maksu osalise tagasimaksmise ilma intressita. Teiseks nägid need õigusnormid ajutiselt kasutatavate sõidukite osas ette maksumäära, mis arvutati selle kasutamise kestuse alusel, samas kui Iirimaa maks arvutatakse mootorsõiduki läbisõidu, aga ka väärtuse alusel, mis peab kajastama Iirimaa territooriumil mootorsõiduki tegeliku kasutuse intensiivsust.

45. Mis puutub intressi, siis esmalt tuleb märkida, et Iirimaa väidetava liikmesriigi kohustuste rikkumise hindamise ajal, teisisõnu kuupäeval, mil põhjendatud arvamuses esitatud tähtaeg lõppes, ei näinud Iirimaa õigusnormid samuti intressi maksmist ette. Teiseks, ja seda olulisem on, et kohtumääruses VAV Autovermietung ei viita miski sellele, nagu oleks intressi maksmata jätmine olnud põhjus, miks Euroopa Kohus otsustas, et Madalmaade õigusnormid olid vastuolus teenuste osutamise vabadusega. Selles kohtuasjas ei olnud põhiprobleem mitte intress, vaid pigem vajadus tasuda maksu summas, mis ei võta üldse arvesse mootorsõiduki kavandatud kasutamisaega Madalmaade territooriumil. Seega ei erista intressi küsimus kohtuasja VAV Autovermietung käesolevast viisil, mis takistaks esimeses kohtuasjas tehtud järeldusi teisele kohaldamast. Järelikult tuleb Iirimaa esitatud teist argumenti käsitleda.

46. Iirimaa väidab, et Euroopa Kohtu senine praktika puudutab kas niisuguseid süsteeme, kus maksu tagasimaksmine ei olnud üldse võimalik, või sellist süsteemi nagu kohtuasjas VAV Autovermietung, kus tagasimaksmisele kuuluv summa arvutatakse mootorsõiduki Madalmaade territooriumil kasutamise aja alusel. Iirimaa süsteemis aga arvutatakse tagasimaksmisele kuuluv summa mootorsõiduki tegeliku turuväärtuse alusel eksportimise hetkel, mis muu hulgas sõltub selle läbisõidust, mistõttu pärast selle väärtuse võrdlust väärtusega registreerimise hetkel on maksustamine proportsionaalne mootorsõiduki tegeliku kasutamise intensiivsusega Iirimaa territooriumil. Kuivõrd eksportimise hetkel ei ole sõiduki turuväärtus teada, sest see ei sõltu üksnes mootorsõiduki vanusest, vaid ka läbisõidust, siis ei ole Iirimaa süsteemi eesmärki ehk mootorsõiduki tegeliku kasutamise intensiivsuse maksustamist võimalik saavutada maksuga, mille summa arvutatakse üksnes selle aja alusel, mille jooksul mootorsõidukit kavatsetakse Iirimaal kasutada.

47. Minu arvates tugineb see argument vääritimõistmisel, mis tuleneb sellest, et ei eristata maksu eesmärki ja selle sissenõudmise vahendeid.

48. Euroopa Kohtu küsimusele vastates märkis Iirimaa esindaja kohtuistungil, et registreerimismaksu eesmärk on kompenseerida mootorsõidukite kasutamisest tingitud avaliku sektori kulud, eeskätt keskkonnakulud ja sotsiaalsed kulud, aga ka maanteetaristu kulud ning liikluskontrolli süsteemi ja liiklemislubade väljastamise kulud. Ta lisas, et see maks on üles ehitatud nii, et kallimate mootorsõidukite kasutajad maksavad rohkem ka selleks, et ostetaks rohkem keskkonnasäästlikke mootorsõidukeid.

49. Mootorsõidukite kasutamise maksustamine teenib üldiselt sama eesmärki kõikides liikmesriikides.[18] Need eesmärgid on kahtlemata üldiste huvide seisukohast eriti mõjuvad põhjused, mis õigustavad maksustamist. Eespool viidatud kohtupraktika kohaselt on veel vaja kontrollida, kas need eesmärgid on või ei ole saavutatavad maksu kaudu, mis tasumise hetkel võtab arvesse mootorsõiduki kavandatavat kasutusaega Iirimaa territooriumil.

18 Vt nt kohtuotsus, 21.3.2002, Cura Anlagen (C-451/99, EU:C:2002:195, punkt 66), kus räägitakse Austria õigusnormide eesmärkidest.

50. Niisuguste maksude puhul nagu Iirimaa registreerimismaks, mis on ühekordselt tasutavad, on eesmärk kompenseerida mootorsõidukite kasutamisest tingitud avaliku sektori kulud saavutatav üksnes üldiselt, mis tähendab, et kõikidelt selles riigis registreeritud mootorsõidukitelt sissenõutud maksude kogusumma peab katma kõik nende kasutamisest tulenevad kulud. Erinevalt näiteks kütuse hinnas sisalduvast maksust ei arvesta ühekordne maks läbisõitu või üldises mõttes mootorsõiduki kasutuse intensiivsust pärast registreerimist ja maksu tasumist. Seega panustab intensiivsemalt kasutatava mootorsõiduki pealt kogutav maks oluliselt vähem selle mootorsõiduki kasutamisest tegelikust tingitud kulude kompenseerimisse kui maks, mis tasutakse aeg-ajalt kasutatava mootorsõiduki eest. Intensiivsemalt kasutatava mootorsõiduki hinna järsk langus seda ei kompenseeri, kuna see langus ei olene üksnes läbisõidust, vaid ka vanusest ning paljudest muudest teguritest.

51. Sarnast loogikat saab kohaldada neile mootorsõidukitele, mida kavatsetakse asjaomase liikmesriigi territooriumil kasutada ajutiselt. Nii nagu mootorsõidukite puhul, mida kavatsetakse selles liikmesriigis alaliselt kasutada, katab maksu summa potentsiaalselt kogu sõiduki „eluea“ (kui seda riigist välja ei viida), mistõttu peab ajutiselt registreeritud sõiduki maksusumma katma üksnes registreerimiskoha liikmesriigi territooriumil kasutamise ajavahemikku. See summa liidetakse teiste vahenditega, mis on mõeldud katma kõikide riigis registreeritud mootorsõidukite kasutamisest tingitud kulusid üldiselt. Seega ei pea see kajastama tingimata täpselt selle konkreetse mootorsõiduki kasutamise intensiivsust, just nagu alaliselt registreeritud mootorsõiduki maksusumma ei kajasta selle hilisema kasutamise intensiivsust. See ei takista maksustamise eesmärke saavutamast, kuna selle eesmärgid on saavutatavad üldiselt, mitte seoses iga konkreetse mootorsõidukiga eraldi.

52. Nagu eeltoodust ilmneb, võib Iirimaa registreerimismaksu eesmärgid saavutada maksu abil, mis arvutatakse välja, võttes arvesse mootorsõiduki kavandatud kasutusaega Iirimaa territooriumil. Juhul kui see ajavahemik on eelnevalt teada, on selle maksu kogumine alaliselt registreeritud mootorsõidukite eest kogutavas summas eespool nimetatud eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne, kuna see piirab mootorsõidukite rentimis- ja liisimisteenuste osutamise vabadust, just nagu kohtuasjas VAV Autovermietung.

53. Samuti ei ole see takistuseks sellele, et kallimate mootorsõidukite kasutajad maksavad suhteliselt rohkem, ega sellele, et julgustatakse vähem saastavaid mootorsõidukeid kasutama. Maksubaasiks jääb mootorsõiduki turuväärtus ning selle heitkoguste määr, kusjuures kohaldatakse täiendavat tegurit, mis vastab kavandatud kasutusajale Iirimaa territooriumil.

54. Ma ei leia siiski, et niisugune lähenemine kahjustab liikmesriikide pädevust maksustada mootorsõidukite kasutamist kõrgema määraga, kui nõuab kooskõla liidu õigusega, käesoleval juhul teenuste osutamise vabadusega.

55. Niisugune lähenemine ei piira liikmesriikide vabadust määrata kindlaks maksu eesmärgid või selle põhitunnused, nagu maksu suurus või -baas. Kohustus maksustada asjaomase liikmesriigi territooriumil ajutiseks kasutamiseks mõeldud mootorsõiduk proportsionaalselt selle ajavahemikuga tekib siiski ühtse turu nõuetest, tõlgendatuna eespool viidatud Euroopa Kohtu praktikat silmas pidades. Sellest tulenevalt ei saa liikmesriigid kehtestada selle suhtarvu kindlaksmääramise meetodit viisil, mis suurel määral välistab kasu, mis tuleneb võimalusest tasuda maksust üksnes mootorsõiduki kasutamise ajavahemikuga proportsionaalne osa, näiteks taotledes märkimisväärselt ja vahel ka kordades suurema summa maksmist kui see, mis tegelikult tasumisele kuulub,[19] isegi kui see vahe makstakse hiljem tagasi ning isegi siis, kui tagasimakse sisaldab intressi.

19 Arvandmeid sisaldavad näited esitab komisjon oma menetlusdokumentides. Isegi kui komisjoni arvutused on ülepakutud, nagu Iirimaa vastureplиigis väidab, jõuab ta ise järeldusele, milles algselt kogutud registreerimismaksu summa ületab tegelikult tasumisele kuuluvat summat 2,5 korda.

56. Samuti ei veena mind Iirimaa argument, mille kohaselt registreerimismaksu kogumine mootorsõiduki Iirimaa territooriumil kavandatava kasutusajaga proportsionaalses summas ei täidaks seda ülesannet, kuna seda ajavahemikku võib muuta ja täpsemalt pikendada näiteks rendi- või liisingulepingusse tehtava muudatuse tulemusel. Kuna registreerimismaksu tasumise kohustusega on seotud kohustus mootorsõiduk registreerida, siis ajutiseks kasutamiseks mõeldud mootorsõiduki võib registreerida ajutiselt, riigi territooriumil mootorsõiduki kasutamiseks kavandatud ajavahemikuks. Seega juhul, kui rentimist või liisimist pikendatakse, peab kasutaja mootorsõiduki uuesti registreerima ja selle eest uuesti registreerimismaksu tasuma. Kui aga kasutamise ajavahemik lüheneb, on kasutaja huvides nõuda enam makstud maksusumma tagastamist. Selline rakendamine ei näi mulle ületamatu probleemina.

57. Võib endale muidugi ette kujutada olukordi, kus kas mootorsõiduki pikendatud kasutusaja või lepingu tõttu, mille alusel kasutamine toimub, muutub mootorsõiduki formaalses mõttes ette kindlaks määratud ajavahemikul kasutamine nii sarnaseks mootorsõiduki alalise kasutamisega, et see võib õigustada maksu sissenõudmist täies mahus. Käesolevas kohtuasjas kõne all olevad Iirimaa õigusnormid ei sätesta siiski vahetegu mootorsõiduki Iirimaa territooriumil kasutamise aluseks oleva lepingu kestuse või sisu alusel. Samuti ei olnud see küsimus pooltevahelise vaidluse teema, kuna menetluse käigus kaitses Iirimaa oma õigusnorme *in toto*. Seega ei näe ma võimalust, et Euroopa Kohus teostaks sellise analüüsi käesolevas kohtuasjas.

58. Eeltoodut silmas pidades leian, et Iirimaa rikkus ELTL artiklist 56 tulenevaid kohustusi, nõudes registreerimismaksu täies mahus tasumist Iirimaal elukohta omavatelt isikutelt, kes toovad sellesse liikmesriiki teises liikmesriigis renditud või liisitud mootorsõidukeid, olenemata mootorsõiduki kasutamiseks planeeritud ajavahemikust Iirimaa territooriumil, olukorras, kus neid mootorsõidukeid ei kavatseta ei tegelikult ega alaliselt sellel territooriumil kasutada.

Etteheited intressi mittemaksmise ja mahaarvatava summa kohta

59. Nagu eespool mainisin, järgis Iirimaa komisjoni põhjendatud arvamust osas, mis puudutab etteheiteid intressi mittemaksmise ja alusetult kogutud maksuosa tagasimakstavalt summalt halduskuludena liiga suure summa mahaarvamise kohta, ent ta tegi seda alles alates 1. jaanuarist 2016 ning seega pärast põhjendatud arvamuses sätestatud tähtaega ja isegi pärast käesolevas asjas hagi esitamist. Kuna põhjendatud arvamuses sätestatud tähtpäev on määrava tähtsusega liikmesriigi kohustuste rikkumise hindamisel, tuleb neid kahte asjaolu puudutavaid etteheiteid analüüsida.

60. Selles osas leian, et need etteheited ei ole seotud otsusega, mis käsitleb etteheiteid Iirimaa territooriumile ajutiselt imporditud mootorsõidukitelt registreerimismaksu sissenõudmise kohta täies mahus.

61. Olenemata sellest, kas Euroopa Kohus leiab, et kohustus maksta täies mahus registreerimismaksu mootorsõidukitelt, mis toodi Iirimaa territooriumile ajutiselt, ei ole kooskõlas liidu õigusega, või järeldab, et selle maksu osalise tagasimaksmise süsteem ei ole selle õiguse seisukohast piisav, tuleb seda maksuosa, mis ületab mootorsõiduki Iirimaal tegeliku kasutamise aja eest tasumisele kuuluvat summat, käsitada maksuna, mis koguti liidu õigust rikkudes. See on üheselt selge eespool viidatud Euroopa Kohtu praktikast.[20]

20 Vt eelkõige kohtuotsus, 21.3.2002, Cura Anlagen (C-451/99, EU:C:2002:195, punkt 69); kohtumäärus, 29.9.2010, VAV-Autovermietung (C-91/10, ei avaldata, EU:C:2010:558, punkt 26).

62. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale kohaselt peavad liikmesriigid maksma koos intressiga tagasi maksud, mis koguti liidu õigust rikkudes. See nõue on liidu õigusega isikutele antud õiguste tulem ja täiendus.[21] Intressi maksmata jätmine maksusummalt, mis on kogutud teenuste osutamise vabadust rikkudes, tähendab, et liikmesriik on rikkunud kohustusi, mis talle sellest vabadusest tulenevad.

63. Muidugi kui Euroopa Kohus otsustab, et komisjoni etteheited registreerimismaksu täies mahus sissenõudmise kohta ajutiselt registreeritud mootorsõidukitelt on põhjendatud, ei saa tagasimaksmise süsteemi üldse kohaldada eelnevalt kindlaks määratud ajaks registreeritud mootorsõidukitele ning seetõttu tekib ka intressi probleem. Siiski on Euroopa Kohtu sellekohane otsus isegi niisuguses olukorras oluline selleks, et intressita jäänud isikud saaksid esitada nõudeid.

64. Komisjon väidab veel, et Iirimaa ei täitnud teenuste osutamise vabadusest tulenevaid kohustusi, kuna alusetult makstud maksuosa tagasimakselt arvatakse halduskuludena maha 500 eurot. Komisjoni arvates on see mahaarvamine ülemäärane ja põhjendamatu ning teatavates olukordades võib hõlmata märkimisväärse osa tagasimakstavast summast ning lisaks heidutada Iirimaal elukohta omavaid isikuid kasutamast teiste liikmesriikide teenuseosutajate pakutavaid mootorsõidukite rentimis- või liisimisteenuseid. Iirimaa väidab aga, et selle mahaarvamisega kogutud vahendid on mõeldud rahastama alusetult kogutud registreerimismaksu tagasimaksmise süsteemi ülesehitamist.

65. Selles küsimuses tuleb minu arvates nõustuda komisjoniga argumentidega. Kohustus maksta tagasi liidu õigust rikkudes alusetult sisse nõutud maks puudutab sisuliselt kogu alusetult sisse nõutud maksusummat (ja intressi); tagasimaksmise menetlust reguleerib *inter alia* tõhususe põhimõte, mille kohaselt ei tohi maksu tagasisaamine olla ülemäära keeruline või praktiliselt võimatu.[22] Seega ei saa liikmesriigid omavoliliselt piirata tegeliku tagasimakse summat, näiteks kehtestades mis tahes ettekäändel olulise mahaarvamise, kuna praktikas muudab see maksukohustuslase jaoks võimatuks saada tagasi olulist osa alusetult tasutud maksust.

66. Iirimaa sellekohased argumendid mind ei veena. Liidu õigust rikkudes kogutud maksu tagasimaksmise kohustus tuleneb liikmesriikidele sellest õigusest. Nad ei saa seada selle kohustuse täitmist sõltuvusse sellest, et tagasimakse saamiseks õigustatud isikud katavad kulu, mida liikmesriik peab kandma oma kohustuste täitmiseks. See on nii seda enam, kui liikmesriik korraldab maksutagastuse süsteemi selliselt, et selle maksu osaline tagasimaksmine on teatavates olukordades vältimatu. Kõik selle süsteemi toimimisega seotud kulutused peavad olema rahastatud maksudest, mida kogutakse kooskõlas seadusega, mitte aga mahaarvamistest, mis tehakse tagasimakse saamiseks õigustatud isikutel saadaolevatelt summadelt.

67. Liikmesriigid võivad koguda makse neile liidu õigusest tulenevate kohustuste täitmisega seotud haldustegevusteks, kuid need maksud ei tohi ületada konkreetse isiku suhtes konkreetse toimingu tegemise tegelikke kulusid ja neid ei tohi kasutada kogu haldussüsteemi korraldamiskulude katmiseks. Pealegi ei tohi ükski tasu olla nii suur, et see takistaks oluliselt liidu õigusest isikutele tulenevate õiguste kasutamist.

68. Eeltoodut arvesse võttes leian, et nii registreerimismaksu tagasimakstavalt summalt intressi maksmata jätmisega kui ka sellel puhul halduskuludena 500 euro kinnipidamisega on Iirimaa rikkunud ELTL artiklist 56 tulenevaid kohustusi.

21 Kohtuotsus, 30.6.2016, Câmpean (C-200/14, EU:C:2016:494, punkt 37).

22 Kohtuotsus, 30.6.2016, Câmpean (C-200/14, EU:C:2016:494, punkt 39).

Ettepanek

69. Eeltoodud kaalutlustest lähtuvalt teen Euroopa Kohtule ettepaneku tunnistada komisjoni esitatud hagi käesolevas asjas põhjendatuks ja rahuldada selles esitatud nõuded. Mõista kohtukulud Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel välja Iirimaalt.